

نقش طول مدت زندانی شدن و ابتلا به HIV/AIDS بر شدت علائم آسیب‌شناسی روانی سوء مصرف‌کنندگان مواد

سجاد رضائی^۱، سنبل طارمیان^۲، سید موسی کافی^۳، فاطمه پورآقا^۴، ناهید بازرگانیان^۵

مقاله پژوهشی

چکیده

زمینه و هدف: هدف از اجرای پژوهش حاضر بررسی نقش طول مدت زندانی شدن و ابتلا به (HIV/AIDS یا human immunodeficiency virus, acquired immunodeficiency syndrome) بر شدت علائم آسیب‌شناسی روانی سوء مصرف‌کنندگان مواد بود.

مواد و روش‌ها: در یک پژوهش مقطعی - واپس‌نگر از ۴۳ سوء مصرف‌کننده مواد مبتلا به HIV، ۴۹ سوء مصرف‌کننده مواد فاقد HIV که در کلینیک‌های مشاوره بیماری‌های رفتاری و ترک اعتیاد تحت پوشش درمان نگهدارنده با متادون (MMT یا Methadone Maintenance Therapy) بودند به ترتیب به شیوه نمونه‌گیری در دسترس و پیاپی انتخاب شدند. تمامی اعضای این دو گروه از نظر متغیرهای مخدوش‌کننده (نظیر سن، جنسیت، وضعیت تأهل، سطح تحصیلات و محل سکونت و طول دوره درمان نگهدارنده با متادون) هم‌تا شده و از طریق چک‌لیست تجدید نظر شده نشانه‌های اختلالات روانی (SCL-90-R) مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج با استفاده از آزمون‌های کای اسکوئر (χ^2)، t استیودنت مستقل، رگرسیون دو متغیری، تحلیل کوواریانس چندمتغیری (MANCOVA) تحلیل شدند.

یافته‌ها: اگرچه میانگین طول مدت حبس در سوء مصرف‌کنندگان مبتلا به HIV/AIDS بیشتر بود، اما معادلات پیش‌بینی شدت ناراحتی روانی از روی طول مدت حبس نشانگر معنی‌داری و نیرومندی این رابطه در گروه سوء مصرف‌کنندگان مواد فاقد HIV/AIDS بود ($P=0/004$)، درحالی‌که این معادله در سوء مصرف‌کنندگان دارای HIV/AIDS معنی‌دار به‌دست نیامد ($P=0/061$). تأثیر داشتن سابقه حبس و ابتلا به HIV/AIDS بر شدت ناراحتی روانی هردو گروه معنی‌دار بود (به ترتیب با سطح معنی‌داری $P=0/001$ ، $P=0/049$). اثر تعاملی هریک از این عوامل بر شدت ناراحتی روانی معنی‌دار نبود اما بر سطوح افسردگی و شدت نشانه‌های مثبت (PST یا Positive Symptoms Total) معنی‌دار به‌دست آمد.

نتیجه‌گیری: طول مدت حبس بیشتر نقش زیان‌بارتری در شدت ناراحتی روانی سوء مصرف‌کنندگان مواد فاقد HIV/AIDS دارد. هم‌داربودن سابقه حبس و هم ابتلا به HIV/AIDS بهداشت روانی سوء مصرف‌کنندگان مواد را به‌مخاطره می‌اندازد. در این میان اگرچه سوء مصرف‌کنندگان مواد مبتلا به HIV/AIDS بدون سابقه حبس، سطوح افسردگی بیشتری داشتند اما سوء مصرف‌کنندگان مواد مبتلا به HIV/AIDS دارای سابقه حبس از تعداد یا گستره نشانگان روانی بیشتری رنج می‌بردند.

واژه‌های کلیدی: زندان، HIV/AIDS، علائم روانی، سوء مصرف مواد

ارجاع: رضائی سجاد، طارمیان سنبل، کافی سید موسی، پورآقا فاطمه، بازرگانیان ناهید. نقش طول مدت زندانی شدن و ابتلا به HIV/AIDS بر شدت علائم آسیب‌شناسی روانی سوء مصرف‌کنندگان مواد. مجله تحقیقات علوم رفتاری ۱۳۹۴؛ ۱۳(۲): ۲۴۱-۲۲۶

پذیرش مقاله: ۱۳۹۲/۱۲/۰۸

دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۱۱/۳۰

۱. دانشجوی دکتری روان‌شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران (نویسنده مسؤول)

Email: Rezaei_psy@hotmail.com

۲. استادیار گروه بیماری‌های عفونی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران

۳. دانشیار، گروه روان‌شناسی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

۴. دانشجوی دکتری روان‌شناسی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

۵. کارشناس ارشد روان‌شناسی، معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران

مقدمه

همبودی مرضی (comorbidity) جزء جدایی ناپذیر ادبیات پژوهش در اختلالات مصرف مواد (substance use disorders) و سایر اختلالات روانی شناخته شده است و برای توصیف وجود همزمان آن دو به کار می‌رود. مطالعات متعددی گزارش نموده‌اند، حدود نیمی از افرادی که از اختلالات شدید روانی (نظیر اسکیزوفرنیا، اختلالات دوقطبی، روان‌پریشی، اختلال افسردگی اساسی) رنج می‌برند، اختلالات مصرف مواد را در مقاطع مختلفی از زندگی خود نشان داده‌اند و یا هم اکنون دچار اختلال مصرف مواد می‌باشند (۱-۲).

اختلالات مصرف مواد عمدتاً با تنوعی از پیامدهای منفی برای بیماران مبتلا به اختلالات روانی همراه هستند؛ نظیر میزان بالاتر عود بیماری روانی (۳)، احتمال بیشتر وقوع رخدادهای خودکشی (۴)، افزایش احتمال تکرار جرم (۵) و وقوع حبس و زندانی شدن در آینده (۶)، بالا رفتن میزان مرگ و میر (۷) داشتن آسیب شدیدتر در حیطه‌های اشتغال و عملکرد خانودگی و اجتماعی (۸) ابتلا به بیماری‌های عفونی نظیر HIV/AIDS (۹-۱۰) و یا داشتن رفتارهای پر خطر بیشتری که احتمال ابتلا به HIV/AIDS و عفونت‌های منتقله جنسی را افزایش می‌دهد (۱۱-۱۲).

اختلالات مصرف مواد به ویژه در میان زندانیان شایع است (۱۳، ۵) و به خوبی شناخته شده است که افراد محبوس به‌طور قابل ملاحظه‌ای علائم اختلالات روانی را از خود نشان می‌دهند (۱۴، ۷-۶). بسیاری از افراد مبتلا به بیماری روانی محرز، با قانون تعارض دارند و اغلب نه تنها بدون هیچ تقصیری از سوی خودشان بلکه به دلیل علائم بیماری روان‌پزشکی به زندان روانه می‌شوند. چنین علائمی می‌تواند دربرگیرنده قضاوت آسیب‌دیده، اختلال در کنترل تکانه، سوءظن و حالات پارانویایی، بازدارنده‌ی (disinhibition)، ناتوانی در اعتماد به دیگران، هذیان و توهم باشد (۱۳). برخی از مطالعات نشان داده‌اند که به زندان افتادن می‌تواند علائم اختلالات روانی را تشدید نماید. تأثیر زندانی شدن

ممکن است چنان شدید باشد که سرعت شکل‌گیری ناهنجاری روانی در افراد آسیب‌پذیر، شتاب بیشتری به خود بگیرد (۱۵). سطوح مختلف فشار روانی در دوران حبس می‌تواند منجر به بروز اختلالات روانی مختلف در میان زندانیان شود (۱۶). در یک مرور سیستماتیک فاضل و دانش و (۱۷) از ۶۲ مطالعه در مورد شیوع اختلالات روانی در میان ۲۳۰۰۰ زندانی دریافتند که ۱۰٪ از آن‌ها مبتلا به افسردگی اساسی و حدود ۴٪ دیگر از اختلالات روان‌پریشی رنج می‌برند. از کل نمونه نیز ۶۵٪ دچار اختلالات شخصیت بودند که در میان آن‌ها ۴۷٪ دارای اختلال شخصیت ضداجتماعی بودند. McNiel و همکاران نیز گزارش نمودند زندانیان دارای تشخیص‌های دوگانه (وجود اختلالات شدید روانی به همراه اختلالات مصرف مواد) بیشتر احتمال دارد که متهم به جرائم خشونت‌آمیز شوند و نسبت به زندانیانی که مبتلا به تشخیص‌های دوگانه نیستند، احتمال بیشتری دارد که مدت زمان بیشتری در زندان حبس شوند (۱۸).

ابتلا به HIV/AIDS معضل پزشکی و اجتماعی دیگری است که با فراوانی بیشتری دامنگیر سوءمصرف‌کنندگان مواد، می‌شود (۱۲). این دسته از بیماران به دلیل انگ ناشی از ابتلا به HIV/AIDS در شرایط روانی- اجتماعی نامطلوبی زندگی می‌کنند (۲۰-۱۹) و همواره نسبت به افرادی عادی وضعیت روان‌شناختی وخیم‌تری دارند (۱۹). از سوی دیگر مصرف‌کنندگان مواد مبتلا به HIV، شیوع و فراوانی بیشتری از اختلالات پزشکی و روانی را از خود نشان می‌دهند و ناگزیر به واسطه تعداد و دامنه این اختلالات همبود، تشخیص و درمان این بیماران پیچیده‌تر می‌شود و چالش‌های عدیده‌ای را برای تدارک مراقبت همه جانبه آن‌ها به بار می‌آورد (۲۲-۲۱). نتایج Prince و همکاران طی یک پژوهش طولی نشان داد در افرادی که هم سوء مصرف (یا وابستگی) به مواد دارند و هم مبتلا به بیماری شدید روانی هستند در برابر افرادی که فقط دچار اختلالات مصرف مواد هستند، احتمال دریافت تشخیص مورد جدیدی از ابتلا به HIV حدود ۲ برابر بیشتر است (۲۳). Zahari و همکاران نیز دریافتند، ابتلا به HIV

نظیر زندان ضروری است. در مجموع سؤال اصلی پژوهش حاضر آن است که زندانی شدن، طول مدت حبس و ابتلا به HIV/AIDS چه نقشی در شدت علایم آسیب‌شناسی روانی سوءمصرف‌کنندگان مواد ایفا می‌کند.

مواد و روش‌ها

طرح پژوهش: پژوهش حاضر از نوع مقطعی-واپس‌نگر و یا مورد-شاهد (case-control) بود. مجوز اخلاقی و طرح پیشنهادی این پژوهش در کمیته اخلاق و شورای پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی گیلان بررسی و مورد تصویب قرار گرفت. آزمودنی‌های این پژوهش را دو گروه الف) سوءمصرف‌کنندگان مواد مبتلا به HIV/AIDS که دوره‌های زمانی مختلفی از وضعیت سرمی مثبت‌شان می‌گذشت و تحت درمان ضد رتروویروسی بسیار فعال (Highly Active Anti-Retroviral Therapy) بودند، ب) سوءمصرف‌کنندگان مواد فاقد HIV/AIDS به عنوان گروه شاهد. همه آزمودنی‌های گروه الف را کسانی تشکیل می‌دادند که در سال ۱۳۸۹ تحت پوشش کلینیک مشاوره بیماری‌های رفتاری دانشگاه علوم پزشکی گیلان بوده و در این مکان پرونده داشتند. همچنین گروه ب دربرگیرنده آزمودنی‌هایی بود که با سابقه سوءمصرف مواد به قصد پذیرش و درمان به همان کلینیک مشاوره بیماری‌های رفتاری، یک مرکز گذری (Drop In Center) کاهش آسیب و دو مرکز ترک اعتیاد در شهرستان رشت مراجعه کرده بودند.

آزمودنی‌ها: حجم نمونه در پژوهش حاضر با در نظر گرفتن احتمال خطای نوع اول (Type I Error) (α) ۰/۰۵ و توان آزمون (power) ۰/۸۰ و اندازه اثر (effect size) مورد انتظار بین دو گروه سوءمصرف‌کنندگان مواد واجد و فاقد تشخیص HIV/AIDS معادل ۰/۶۰ به همراه ۰/۳۰ انحراف معیار مورد انتظار درون گروهی (expected within group standard deviation)، برابر با ۴۴ نفر برای هریک از گروه‌ها از روی جدول Machin و همکاران (۲۶) محاسبه گردید.

به طور معنی‌داری با سن، طول دوران حبس، سوءمصرف مواد و استفاده از داروهای مخدر ترکیبی رابطه دارد. همچنین به نسبت زندانیانی که فقط یک تشخیص (اختلال روانی) دارند، زندانیان دارای ۳ تشخیص (اختلالات روانی، اختلالات مصرف مواد و ابتلا به HIV) مدت زمان بیشتری را در زندان می‌گذرانند (۱۰).

اگرچه مطالعات زیادی در مورد وجود همزمان اختلالات روانی و اختلالات مصرف مواد در میان زندانیان و نیز رفتارهای پرخطر منتهی به تشخیص HIV/AIDS در میان سوءمصرف‌کنندگان مواد صورت گرفته است اما اطلاعات و یافته‌های اندکی در مورد تأثیری که حبس و طول مدت زندانی شدن و ابتلا به HIV مثبت و نیز اثر تعاملی آن‌ها (وجود همزمان سابقه حبس و وضعیت سرمی مثبت) بر ابعاد مختلف آسیب‌شناسی سوءمصرف‌کنندگان مواد می‌گذارد، وجود دارد.

علاوه بر اهمیت دستیابی به اهداف فوق، ضرورت اجرای پژوهش حاضر از دو جهت دیگر آشکار است؛ الف: ایران در زمینه قربانیان مبتلا به HIV و آن دسته از افرادی که به دلیل تظاهرات سندروم نقص ایمنی اکتسابی (AIDS) می‌میرند، بحران سلامتی رو به تزایدی را تجربه می‌کند. یافته‌های مرکز مدیریت بیماری‌های وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی نشان داد که تعداد افراد آلوده به HIV، تا تاریخ اول تیر سال ۱۳۹۱، در مجموع ۲۴ هزار و ۲۹۰ نفر بوده است که شایع‌ترین راه انتقال آن سوءمصرف مواد به شیوه تزریقی می‌باشد. این گزارش حاکی است تاکنون ۴۷۲۲ نفر مبتلا به ایدز شناسایی شده، فوت کرده‌اند (۲۴). ب: برآوردها در ایران نشان می‌دهد که حدود ۵۰٪ از زندانیان از مجرمین مواد مخدر هستند (۲۵). بنابراین همان‌طور که از وسعت مسأله پیدا است و در ادبیات پژوهش نیز متذکر شدیم هریک از این گروه‌ها قابلیت زیادی برای پذیرش آسیب‌های روانی داشته و شناخت موانع مراقبت‌های موفق و ارائه پروتکل‌های درمانی مؤثر برای تحت پوشش قرار دادن نیازهای سلامتی خاص آنان به ویژه در محیط‌های تأدیبی

روش نمونه‌گیری نیز بدین صورت بود که در فاصله زمانی تیر تا شهریور سال ۱۳۸۹ ابتدا سوءمصرف‌کنندگان مواد مبتلابه HIV/AIDS به صورت در دسترس (available)، سپس گروه افراد معتاد فاقد HIV/AIDS به صورت پیاپی (consecutive) در پژوهش وارد می‌شدند. کلیه این بیماران به دلیل داشتن سابقه‌ای از رفتار پرخطر (مصرف تزریقی مواد، استفاده از سرنگ مشترک، رفتار جنسی نامطمئن و ...) و یا به منظور مشاوره و آزمایش داوطلبانه (Voluntary Counseling and Testing) و درمان نگهدارنده با متادون MMT مراجعه نموده بودند. اندکی پیش اجرای این پژوهش و همزمان با آن برنامه مراقبت کاهش آسیب (مشاوره پیش از آزمایش ارائه کاندوم و سرنگ و ...) روی یکایک بیماران صورت می‌گرفت. به محض آماده شدن مراجعین برای آزمایش تشخیص HIV به ایشان گفته می‌شد این آزمایش رایگان است و خطری برای آن‌ها ندارد. آنگاه ۲cc خون جهت سرم‌گیری و انجام تست HIV از آن‌ها گرفته و به سازمان انتقال خون استان گیلان ارسال می‌گردید. آزمایش‌ها به روش (ELISA یا enzyme-linked immunosorbent assay) با استفاده از کیت Biored و به منظور تأیید نتیجه آزمایش اول از تست وسترن بلات (western blot assay) با استفاده از کیت Innogenetic انجام می‌گردید. نهایتاً از افرادی که تشخیص HIV مثبت داشتند ۲cc خون کامل برای انجام آزمایش CD4 جهت تعیین شمارش لنفوسیت سلول‌های T-helper گرفته و به دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی گیلان فرستاده می‌شد. تعداد CD4 که نوعی گلبول سفید خون محسوب می‌شوند شاخص خوبی برای تعیین شدت بیماری و پیشروی HIV در بدن هستند و در دفاع سلولی از بدن نقشی کلیدی ایفا می‌کنند. هر چه تعداد آن‌ها پایین‌تر باشد بدن در مقابل عفونت‌ها آسیب‌پذیرتر است (۲۷).

هم‌چنین به منظور عدم تأثیرگذاری برخی عوامل مخدوش‌کننده (confounding factors) احتمالی، متغیرهایی نظیر سن، جنسیت، وضعیت تأهل، سطح

تحصیلات و محل سکونت (شهری یا روستایی) و طول دوره درمان نگهدارنده با متادون بین دو گروه نمونه مورد کنترل قرار گرفت. معیارهای ورود در پژوهش حاضر برای افراد مبتلا به HIV/AIDS وجود دو آزمایش سرمی ELISA و یک آزمایش وسترن بلات مثبت به علاوه علائم نشانگر ایدز می‌باشد که توسط پزشک متخصص و افراد کارشناس تعیین و در پرونده آن‌ها ثبت شده باشد. در مورد گروه معتادان فاقد HIV/AIDS می‌باید گفت، با توجه به آزمون‌های استاندارد به عمل آمده، منفی بودن آزمایشات HIV آن‌ها مشخص شده و در پرونده آن‌ها درج گردیده است. هم‌چنین معیارهای پذیرش برای همه افراد ۲ گروه شامل سن بالای ۱۸ سال، درک قابل قبول آزمودنی از روال اجرای مطالعه، نداشتن بیماری‌های شدید روان‌پزشکی (نظیر اسکیزوفرنیا و سایر اختلالات روان‌پریشی) و اختلالات رشدی-عصب‌شناختی (نظیر عقب‌ماندگی ذهنی، آسیب‌های مغزی، زوال عقل و سایر اختلالات شناختی) می‌شد به طوری که در ظرفیت تعامل فرد با پژوهش خللی ایجاد نکند و رضایت آگاهانه همه آزمودنی‌ها برای حضور در پژوهش اخذ می‌گردید. شناخت معیارهای خروج از مطالعه نیز از معاینه و مصاحبه با بیمار و مرور پرونده‌های بایگانی توسط پزشک و کارشناس مرکز بیماری‌های رفتاری شهر رشت صورت می‌گرفت.

ابزار:

نسخه تجدید نظر شده چک‌لیست ۹۰ نشانه‌ای
SCL-90-R یا symptom check list - 90 (Revised): این آزمون یک ابزار خودگزارش‌دهی (self-report) قدرتمند برای سنجش آسیب‌شناسی روانی است. این ابزار اختصاصاً برای سنجش آن دسته از ناراحتی‌های جسمی و روانی ساخته شده است که پاسخ‌دهندگان اخیراً تجربه نموده‌اند. ۹۰ ماده این آزمون نشانه‌هایی را توصیف می‌کند که بیماران روان‌پزشکی و پزشکی به وفور تجربه و گزارش می‌نمایند. نسخه اولیه این آزمون در سال ۱۹۷۳ توسط Lipman, Derogatis و Covi معرفی شد (۲۸) و سپس براساس تجارب بالینی و تحلیل‌های روان‌سنجی از آن، مورد تجدید نظر قرار گرفت و فرم نهایی آن تهیه گردید

(۲۹). نود ماده این آزمون ۹ بعد مختلف شامل ۱) شکایت جسمانی، ۲) وسواس فکری- عملی، ۳) حساسیت در روابط متقابل، ۴) افسردگی، ۵) اضطراب، ۶) خصومت، ۷) ترس مرضی (فوبیا)، ۸) اندیشه پردازی پارانوئیدی، و ۹) روان پریش خویی را ارزیابی می کنند. پاسخ های ارائه شده به هریک از ماده های آزمون در یک مقیاس ۵ درجه ای (=۰ هیچ ، ۱= کمی، ۲= تا حدی، ۳= زیاد، ۴= به شدت) قرار می گیرد (۲۹) و پاسخ دهی به آن معمولاً به مدت ۱۰ تا ۱۵ دقیقه، به طول می انجامد.

نمره گذاری و تفسیر نتایج این آزمون براساس سه شاخص کلی علائم مرضی (GSI یا Global Severity Index) و شاخص درماندگی نشانه های مثبت (PSDI یا Positive Symptom Distress Index) و مجموع نشانه های مثبت (PST یا Positive symptom Total) صورت می گیرد (۳۰). Derogatis جهت سنجش پایایی ابعاد ۹ گانه این آزمون از دو روش محاسبه «پایایی درونی» و «پایایی به روش بازآزمایی» استفاده نموده است. پایایی درونی SCL-90-R برای ۹ محور، رضایت بخش بوده است و بیشترین همبستگی مربوط به افسردگی با ۰/۹۰ و کمترین آن ها مربوط به روان پریش خویی با ۰/۷۷ بوده است. پایایی باز آزمایی نیز بین ۰/۷۸ تا ۰/۹۰ متغیر بود (۳۱). هم چنین باقری یزدی، بوالهری و شاه محمدی (۳۲) ضریب پایایی آن را به روش بازآزمایی ۰/۹۷ و حساسیت (sensitivity) و ویژگی (specificity) و کارایی (efficiency) آزمون را به ترتیب ۰/۹۴، ۰/۹۸ و ۰/۹۶ گزارش نمودند که از این رو می تواند به عنوان یک ابزار غربالگری تشخیصی در مطالعات همه گیرشناختی اختلالات روانی به طور موفقیت آمیزی به کار رود. پیشتر نیز SCL-90-R در پژوهش های مرتبط با سنجش علائم اختلالات روانی در بیماران مبتلا به HIV/AIDS (۳۵-۱۹) و سوء مصرف کنندگان مواد (۳۸-۳۶) و نیز افراد زندانی (۳۹، ۱۴) با موفقیت به کار برده شد.

علاوه بر ابزار فوق از یک پرسش نامه محقق ساخته نیز جهت ثبت مشخصات جمعیت شناختی و برخی اطلاعات بالینی نظیر وضعیت کنونی مصرف مواد، سابقه اعتیاد تزریقی، سابقه مصرف متادون و طول مدت درمان نگهدارنده با متادون، سابقه حبس و طول مدت زندانی شدن در هر دوره از زندگی در سوء مصرف کنندگان مواد واجد و فاقد ابتلا به

HIV/AIDS و هم چنین شمارش تعداد لنفوسیت های CD4 و طول مدت ابتلا به HIV از زمان جواب آزمایش های تشخیصی درج شده در پرونده، برای سوء مصرف کنندگان HIV مثبت استفاده شد.

روند اجرای پژوهش: اجرای آزمون ها توسط دو کارشناس ارشد روان شناسی صورت می گرفت (س، ر؛ ف، پ). پس از برقراری ارتباط با آزمودنی ها در محیط نمونه گیری ابتدا هدف کلی از اجرای پژوهش برای آن ها بیان می شد آن گاه پس از کسب رضایت آگاهانه در مطالعه شرکت داده می شدند. نظر به کم سوادی برخی از آزمودنی ها و هم چنین به منظور یکسان سازی شیوه اجرای پژوهش، یکایک گویه های آزمون برای همه افراد خوانده می شد و سپس پاسخ کلامی آن ها در گزینه های عددی مرتبط درج می گردید. تمامی آزمودنی ها آگاهی داشتند اطلاعاتی که از آن ها گرفته می شود محرمانه و مکتوم باقی خواهد ماند و نتایج پژوهش به صورت جواب کلی گروه مورد مطالعه منتشر می گردد. هم چنین هر لحظه که مایل هستند می توانند از ادامه شرکت در پژوهش خودداری کنند و این خودداری، در تشخیص و درمان بیماری شان اثر منفی نخواهد داشت.

پس از نمره گذاری پاسخ نامه ها، داده های حاصل از ۲ گروه آزمودنی مورد مطالعه به نرم افزار آماری SPSS (Ver 16.0) منتقل شده و به منظور تجزیه و تحلیل داده ها علاوه بر به کارگیری شاخص های آمار توصیفی از آزمون های t استیودنت مستقل برای مقایسه های دو گروهی، آزمون کای اسکور (X²) جهت مقایسه فراوانی مشاهده شده بین دو گروه، جهت بررسی رابطه بین طول مدت حبس و ابعاد مختلف آسیب شناسی روانی از ضریب همبستگی پیرسون، برای نشان دادن اینکه چه مقدار از شدت کلی ناراحتی روانی توسط طول مدت حبس پیش بینی می شود و ترسیم تغییرات شیب خط در دو گروه سوء مصرف کنندگان واجد و فاقد HIV/AIDS از تحلیل رگرسیون دومتغیری و برای نشان دادن اثرات اصلی (main effects) عضویت گروهی (الف: سوء مصرف کنندگان مواد مبتلا به HIV/AIDS، ب: سوء مصرف کنندگان مواد فاقد HIV/AIDS) بر ابعاد مختلف آسیب شناسی روانی با کنترل متغیرهای مخدوش کننده از تحلیل کوواریانس چندمتغیری (MANCOVA) استفاده گردید.

یافته‌ها

از مجموع ۱۰۰ پرسش‌نامه توزیع شده، داده‌های ۴۳ سوءمصرف‌کننده مواد مبتلا به HIV/AIDS و ۴۹ سوءمصرف‌کننده مواد فاقد HIV/AIDS به عنوان گروه شاهد گردآوری گردید که در هر یک از اعضای این دو گروه به ترتیب ۳۴ نفر (۷۹/۱٪) و ۲۸ نفر (۵۷/۱٪) سابقه حبس در زندان را، دارا بودند. همان‌طور که در جدول ۱ مشخص است، نتایج آزمون t استیودنت مستقل و χ^2 نشان می‌دهد بین این دو گروه از آزمودنی‌ها ($n=92$) تفاوت معنی‌داری از نظر متغیرهای مخدوش‌کننده احتمالی نظیر سن، جنسیت، وضعیت تأهل، سطح تحصیلات و محل سکونت و طول دوره درمان نگهدارنده با متادون وجود ندارد ($P > 0.05$).

میانگین تعداد لنفوسیت‌های CD_4 در گروه سوء مصرف‌کنندگان موادی که آزمایشات سرمی آن‌ها، مثبت بودن نتیجه تست HIV آن‌ها را تأیید نموده بود $377/74 \pm 202/56$ برآورد شد که در دامنه‌ای از ۳۶ تا ۸۳۰ لنفوسیت متغیر بود. Muma و همکاران (۲۷) ملاک ورود فرد HIV مثبت را به مرحله بیمار ایدز، تعداد لنفوسیت‌های CD_4 مثبت به کمتر از ۲۰۰ عدد در یک میلی‌متر مکعب خون دانسته‌اند که بر طبق این معیار ۷ بیمار (۱۶/۳) وارد فاز بیماری ایدز شده بودند. میانگین طول مدت ابتلا به HIV مثبت نیز طبق اسناد پزشکی در این گروه 20 ± 24 ماه به‌دست آمد. به هر روی از مجموع ۴۳ بیمار سوءمصرف‌کننده مواد مبتلا به HIV/AIDS، ۳۷ نفر (۸۶٪) برای درمان اعتیاد خود از درمان نگهدارنده با متادون MMT استفاده می‌کردند و از همین تعداد ۳۴ نفر (۷۹/۱٪) گزارش کردند که در گذشته سابقه مصرف تزریقی مواد داشته‌اند. در ۴۹ سوءمصرف‌کننده مواد فاقد HIV/AIDS نیز ۴۶ نفر (۹۳/۹٪) از MMT برای درمان اعتیاد بهره می‌بردند و ۲۹ نفر (۵۹/۲٪) سابقه مصرف تزریقی مواد را گزارش نمودند.

در این میان نتایج آزمون χ^2 نمایانگر آن بود که سوءمصرف‌کنندگان مواد واجد و فاقد HIV/AIDS از نظر سابقه مصرف تزریقی مواد تفاوت معنی‌داری با یکدیگر دارند

($\chi^2=4/20$ ، $df=1$ ، $P=0/041$). بدین مفهوم که سوءمصرف‌کنندگان مواد مبتلا به HIV/AIDS نسبت به هم‌تایان فاقد HIV/AIDS خود به‌طور معنی‌داری سابقه بیشتری از اعتیاد تزریقی را داشته‌اند (۷۹/۱٪ در برابر ۵۹/۲٪). علاوه بر آن نتایج آزمون t استیودنت مستقل نشان داد که بین این دو گروه از نظر طول مدت حبس تفاوت معنی‌داری وجود دارد ($t=2/57$ ، $df=90$ ، $P=0/012$). به عبارت دیگر گروه سوءمصرف‌کنندگان مواد مبتلا به HIV/AIDS به‌متوسط دو برابر بیشتر افراد گروه مقابل زندانی شده بودند (۱۰۴۲ در برابر ۴۵۸ روز). جدول ۲ نتایج ضرایب همبستگی پیرسون برای نشان دادن رابطه میان طول مدت حبس و ابعاد مختلف آسیب‌شناسی روانی براساس SCL-90-R را در دو گروه سوءمصرف‌کنندگان واجد و فاقد HIV/AIDS نشان می‌دهد.

همان‌طور که در جدول ۲ دیده می‌شود متغیر طول مدت حبس در گروه سوءمصرف‌کنندگان مواد واجد HIV/AIDS رابطه مثبت و معنی‌داری (در حد متوسط) با علائم خصومت، ترس مرضی (فوبیا)، اندیشه‌پردازی پارانوییدی دارد اما در گروه سوءمصرف‌کنندگان مواد فاقد HIV/AIDS این روابط مرضی با طول مدت حبس، بیشتر و قوی‌تر است و تنها شکایات جسمانی و خصومت معنی‌دار ظاهر نشدند. هم‌چنین به منظور آزمون معنی‌دار بودن تفاوت بین دو ضریب همبستگی، برای دو گروه مطالعه از آماره Z فیشر استفاده شد که نتایج آن نشان می‌دهد مقادیر همبستگی ابعاد آسیب‌شناسی روانی با طول مدت حبس در دو گروه نمونه هیچ تفاوتی با یکدیگر ندارد.

در ادامه برای نشان دادن رابطه دقیق‌تر میان طول مدت حبس و شدت ناراحتی روانی از تحلیل رگرسیون خطی دومتغیری و ترسیم شیب خط و نگارش معادله پیش‌بینی در دو گروه سوءمصرف‌کنندگان مواد واجد و فاقد HIV/AIDS استفاده گردید. در این تحلیل از شاخص شدت کلی (GSI) به عنوان متغیر ملاک استفاده شد. این شاخص یک درجه‌بندی ترکیبی از علائم روانی است که به بهترین وجه شدت استرس تجربه

شده را نشان می‌دهد و زمانی که یک مقیاس منفرد کفایت می‌کند، می‌توان آن را به کار برد (۳۰). همان‌طور که نمودار ۱ نشان می‌دهد، رابطه میان طول مدت حبس و شدت ناراحتی روانی در گروه سوءمصرف‌کنندگان مواد فاقد HIV/AIDS بیشتر از گروه مقابل است (به ترتیب $R^2 = ۰/۱۶$ در برابر $۰/۰۸$). علاوه بر آن ضریب بتا در گروه افراد واجد HIV/AIDS

نسبتاً ضعیف ($\beta = ۰/۲۹$) و معادله پیش‌بینی، معنی‌دار به‌دست نیامد. در مقابل نتایج تحلیل رگرسیون در گروه افراد فاقد HIV/AIDS نشانگر آن بود که متغیر طول مدت حبس به‌تنهایی قادر است، به‌طور معنی‌داری ۱۶% از تغییرات شدت ناراحتی روانی را تبیین نماید ($F = ۹/۲۷$, $P = ۰/۰۰۴$).

جدول ۱. ویژگی‌های جمعیت شناختی آزمودنی‌های پژوهش براساس متغیرهای هم‌تاسازی شده ($n = ۹۲$)

متغیرهای هم‌تاسازی شده کمی*	گروه HIV مثبت (۴۳) ($n =$)	گروه HIV منفی (۴۹) ($n =$)	P-value
سن (به سال)	$۳۳/۸۱ \pm ۷/۷۶$	$۳۴/۹۶ \pm ۹/۸۰$	NS
میزان تحصیلات (به سال)	$۸/۰۴ \pm ۲/۹۲$	$۷/۴۰ \pm ۱/۸۸$	NS
طول دوره درمان با متادون (به روز)	$۴۱۵ \pm ۴۹۰/۱۲$	$۳۲۱ \pm ۶۳۲/۸۴$	NS
متغیرهای هم‌تاسازی شده کیفی†	تعداد (%)	تعداد (%)	NS
جنسیت			
مرد	۳۸ (۸۸/۳)	۴۴ (۸۹/۸)	NS
زن	۵ (۱۱/۷)	۵ (۱۰/۲)	
وضعیت تاهل			
مجرد	۲۰ (۴۶/۵)	۲۷ (۵۵/۱)	NS
متاهل	۱۷ (۳۹/۵)	۱۸ (۳۶/۷)	
طلاق	۴ (۹/۳)	۳ (۶/۱)	
بیوه	۲ (۴/۷)	۱ (۲/۱)	
محل سکونت			
شهر	۳۷ (۸۶/۱)	۴۱ (۸۳/۷)	NS
روستا	۶ (۱۳/۹)	۸ (۱۶/۳)	

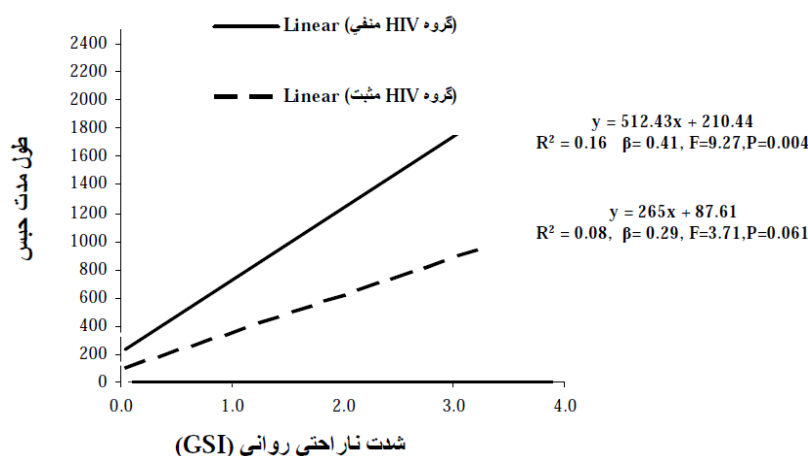
* = t test, † = χ^2 , NS = not significant

جدول ۲. مقایسه ضرایب همبستگی پیرسون بین طول مدت حبس و ابعاد مختلف آسیب‌شناسی روانی در دو گروه نمونه

متغیرها	HIV گروه مثبت ($n = ۴۳$)	HIV گروه منفی ($n = ۴۹$)	P-value §
آماره	r_1	r_2	Z
ابعاد SCL-90-R			
شکایت جسمانی	۰/۲۵	۰/۲۲	۰/۸۸
وسواس فکری-عملی	۰/۲۵	۰/۳۵°	۰/۶۱
حساسیت در روابط متقابل	۰/۲۹	۰/۴۱**	۰/۵۳
افسردگی	۰/۱۱	۰/۳۵°	۰/۲۴
اضطراب	۰/۲۳	۰/۳۷**	۰/۴۷
خصوصیت	۰/۳۷°	۰/۱۳	۰/۲۳

۰/۶۲	۰/۴۹	۰/۴۳ ^{**}	۰/۳۴ [*]	ترس مرضی (فوبیا)
۰/۱۰	۰/۹۲	۰/۳۰ [*]	۰/۳۲ [*]	اندیشه پردازی پارانوئیدی
۰/۲۷	۱/۰۹	۰/۴۳ ^{**}	۰/۲۲	روانپریش خویی
۰/۵۲	۰/۶۳	۰/۴۱ ^{**}	۰/۲۹	شاخص کلی علائم مرضی (GSI)
۰/۶۵	۰/۴۵	۰/۳۰ [*]	۰/۲۱	مجموع نشانه‌های مثبت (PST)
۰/۳۰	۰/۱۵	۰/۴۱ ^{**}	۰/۲۱	شاخص درماندگی نشانه‌های مثبت (PSDI)

, § fisher z test sig. ۰/۰۱ < , ** P ۰/۰۵ < * P

نمودار ۱. خطوط برازش پیش‌بینی GSI از روی طول مدت حبس در دو گروه نمونه

MANCOVA) استفاده شد که نتایج آن در جدول ۳ مشاهده می‌شود. در تحلیل‌های استنباطی پیش‌فرض اصلی استفاده از MANOVA آن است که بردار متغیرهای وابسته از یک توزیع نرمال چند متغیری تبعیت کند و ماتریس افراد دارای سابقه زندانی شدن، بیشتر از افرادی است که این سابقه را نداشتند. هم‌چنین نسبت‌های F محاسبه شده برای اثر عاملی B (ابتلا به HIV/AIDS) نشانگر آن بود که به جز در بعد خصومت، مابقی علائم آسیب‌شناسی روانی معنی‌دار است؛ که این تفاوت در نمرات ابعاد شکایت جسمانی، وسواس فکری- عملی، حساسیت در روابط متقابل، افسردگی، اضطراب، ترس مرضی (فوبیا)، اندیشه‌پردازی پارانوئیدی، روان‌پریش خویی، شاخص کلی علائم مرضی (GSI)، مجموع نشانه‌های مثبت (PST)، شاخص درماندگی نشانه‌های مثبت (PSDI)، در سوء مصرف کنندگان مواد مبتلا به HIV/AIDS بیشتر از گروه مقابل است. در نهایت نسبت F محاسبه شده برای اثر تعاملی متغیرهای سابقه زندانی شدن و

به منظور بررسی این که زندانی شدن و ابتلا به HIV/AIDS و نیز تعامل بین آن‌ها به تفکیک تا چه حد بر شدت علائم اختلالات روانی سوء مصرف کنندگان مواد دامن می‌زند، از آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیری واریانس-کوواریانس در بین سلول‌هایی که براساس اثرات بین آزمودنی‌ها تشکیل شده‌اند، برابر باشند (۴۰). بنابراین به منظور بررسی مفروضه همگنی ماتریس‌های واریانس-کوواریانس از آماره ام-باکس استفاده شد که معنی‌دار نبود (Box' $M=232/48$, $F=1/11$, $P=0/157$). بنابراین فرض اصلی استفاده از MANOVA برقرار است. همان‌طور که در جدول ۳ منعکس است، نسبت‌های F محاسبه شده در مورد اثر عامل A (زندانی شدن) تنها برای علائم حساسیت در روابط متقابل، خصومت، ترس مرضی (فوبیا)، اندیشه‌پردازی پارانوئیدی، روان‌پریش خویی، شاخص کلی علائم مرضی (GSI)، شاخص درماندگی نشانه‌های مثبت (PSDI) معنی‌دار است؛ که این تفاوت در

ابتلا به HIV/AIDS نشان می‌دهد که میانگین نمرات افسردگی سوءمصرف‌کنندگان مواد دارای سابقه حبس و فاقد HIV/AIDS بیشتر است (نمودار ۲)، همچنین اثر تعاملی زندانی‌شدن و ابتلا به HIV/AIDS مبین آن است که میانگین نمرات مجموع نشانه‌های مثبت (PST) در سوءمصرف‌کنندگان مواد دارای سابقه حبس و مبتلا به HIV/AIDS بالاتر است.

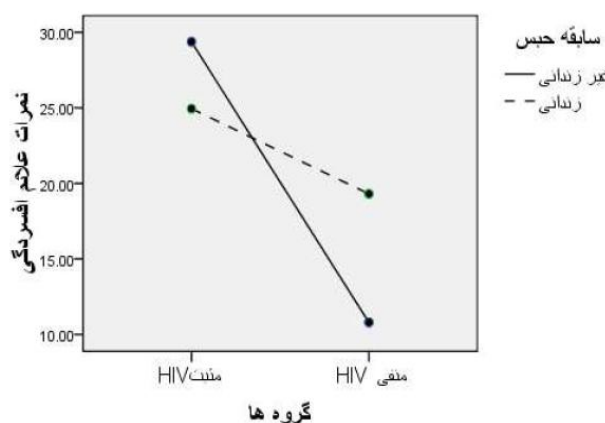
ابتلا به HIV/AIDS ($A \times B$) تنها برای علائم مرضی افسردگی و مجموع نشانه‌های مثبت (PST) معنی‌دار ظاهر شد. این مطلب حاکی از آن است که به جز علائم افسردگی و PST در سایر علائم روانی سوءمصرف‌کنندگان مواد تفاوتی از نظر اثر متقابل سابقه زندانی شدن و ابتلا به HIV/AIDS وجود ندارد. جهت بررسی اثرهای ساده از نمودار اثر تعاملی استفاده شده است که نتایج آن به شکل زیر است. باتوجه به نمودارهای رسم شده، اثر تعاملی زندانی‌شدن و

جدول ۳. نتایج تحلیل واریانس اثرات اصلی و تعاملی زندانی‌شدن و ابتلا به HIV/AIDS بر ابعاد مختلف آسیب‌شناسی روانی

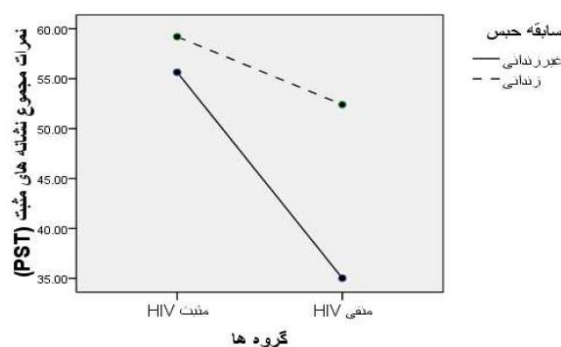
منبع تغییرات	ابعاد SCL-90-R	df	MS	F	P-value
اثر عامل A (زندان‌ی شدن)	شکایت جسمانی	۱	۷۹/۲۳	۰/۸۰	NS
	وسواس فکری-عملی	۱	۱۶۲/۱۲	۲/۸۹	NS
	حساسیت در روابط متقابل	۱	۲۱۱/۷۲	۳/۷۷	۰/۰۵
	افسردگی	۱	۴۸/۲۵	۰/۳۹	NS
	اضطراب	۱	۲۰۵/۳۱	۳/۴۰	NS
	خصوصیت	۱	۱۳۲/۵۲	۵/۳۶	۰/۰۲۳
	ترس مرضی (فوبیا)	۱	۱۶۵/۸۰	۷/۵۳	۰/۰۰۷
	اندیشه پردازی پارانوییدی	۱	۱۸۴/۲۷	۷/۱۳	۰/۰۰۹
	روانپریش‌خویی	۱	۲۱۳/۵۲	۴/۲۸	۰/۰۴۲
	شاخص کلی علائم مرضی (GSI)	۱	۱/۷۰	۴/۰۰	۰/۰۴۹
	مجموع نشانه‌های مثبت (PST)	۱	۰/۲۷	۰/۹۹	NS
	شاخص درماندگی نشانه‌های مثبت (PSDI)	۱	۱۲۷۰/۶۷	۴/۱۷	۰/۰۴۴
اثر عامل B (ابتلا به HIV/AIDS)	شکایت جسمانی	۱	۸۳۵/۲۲	۸/۴۹	۰/۰۰۵
	وسواس فکری-عملی	۱	۳۳۱/۰۷	۵/۸۹	۰/۰۱۷
	حساسیت در روابط متقابل	۱	۶۵۲/۰۶	۱۱/۶۰	۰/۰۰۱
	افسردگی	۱	۱۹۷۷/۸۴	۱۶/۱۰	۰/۰۰۰۱
	اضطراب	۱	۳۶۳/۳۶	۶/۰۲	۰/۰۱۶
	خصوصیت	۱	۲۴/۰۹	۰/۹۷	NS
	ترس مرضی (فوبیا)	۱	۱۳۲/۷۴	۶/۰۳	۰/۰۱۶
	اندیشه پردازی پارانوییدی	۱	۱۵۲/۶۳	۵/۹۱	۰/۰۱۷
	روانپریش‌خویی	۱	۴۲۴/۶۰	۸/۵۲	۰/۰۰۵
	شاخص کلی علائم مرضی (GSI)	۱	۴/۹۹	۱۱/۷۷	۰/۰۰۱
	مجموع نشانه‌های مثبت (PST)	۱	۳/۳۲	۱۱/۹۷	۰/۰۰۱
	شاخص درماندگی نشانه‌های مثبت (PSDI)	۱	۲۵۳۷/۲۵	۸/۳۳	۰/۰۰۵

اثر تعاملی (A×B)	شکایت جسمانی	۱	۸۸/۷۳	۰/۸۸	NS
	وسواس فکری-عملی	۱	۱۲۳/۹۲	۲/۲۱	NS
	حساسیت در روابط متقابل	۱	۱۹۰/۸۶	۳/۴۰	NS
	افسردگی	۱	۵۴۷/۷۸	۴/۴۶	۰/۰۳۸
	اضطراب	۱	۴۲/۴۷	۰/۷۰	NS
	خصوصیت	۱	۱/۷۲	۰/۰۷	NS
	ترس مرضی (فوبیا)	۱	۱۸/۳۲	۰/۸۳	NS
	اندیشه پردازی پارانوئیدی	۱	۵۱/۰۸	۱/۹۸	NS
	روانپریش خوئی	۱	۴۷/۶۵	۰/۹۶	NS
	شاخص کلی علائم مرضی (GSI)	۱	۱/۰۲	۲/۳۹	NS
	مجموع نشانه‌های مثبت (PST)	۱	۱/۱۰	۳/۹۸	۰/۰۴۹
	شاخص درماندگی نشانه‌های مثبت (PSDI)	۱	۶۲۴/۲۳	۲/۰۵	NS

NS= Not Significant

نمودار ۲. اثر تعاملی زندانی شدن و ابتلا به HIV/AIDS بر علائم افسردگی

نمودار ۳. اثر تعاملی زندانی شدن و ابتلا به HIV/AIDS بر مجموع نشانه‌های مثبت

بحث و نتیجه گیری

این مطالعه روشن ساخت، با وجودی که طول مدت حبس در سوءمصرف کنندگان مبتلا به HIV/AIDS بیشتر است، اما رابطه میان حبس و ابعاد مختلف آسیب شناسی روانی در آن دسته از سوءمصرف کنندگان مواد که واجد تشخیص HIV/AIDS نبودند، قوی تر است (جدول ۲ و نمودار ۱). چند دلیل می تواند برای حصول این نتیجه وجود داشته باشد؛ سوءمصرف کنندگان مواد بدون HIV/AIDS اغلب برای آزادی و رسیدگی به حقوق خود در دوران حبس و پس آن از حمایت کمتری نسبت به گروه مبتلایان به HIV/AIDS برخوردار هستند. بیماران مبتلا به HIV/AIDS پس از شناسایی و تشخیص قطعی در آزمایش های سرمی همواره نسبت به گروه مقابل به علت عامل سرایتی که در بدن آنها وجود دارد، مورد توجه بیشتری هستند، هریک از آنها در بند مشخصی نگهداری می شوند، در کلینیک زندان به آنها مشاوره لازم در مورد بهداشت شخصی، خطرات استفاده از تزریق مشترک داده شده و به طور مداوم از نظر عوارض پزشکی معاینه می شوند تا در صورت بروز عفونت یا مشکلات جسمی به بیمارستان تخصصی مربوطه (بیمارستان رازی شهر رشت) ارجاع شوند. حرف آنها معمولاً شنیده می شوند و سازمان های غیردولتی (NGO) وجود دارند که در مواقع مورد لزوم با برگزاری کارگاه و جلسات مشاوره فردی یا گروهی حمایت عاطفی از آنها را تأمین می نمایند. با این حال این گروه از نظر دریافت برنامه های کاهش آسیب نظیر ارائه کاندوم، شناخت رفتارهای پرخطر، آگاهی از خطرات انتقال ویروس از راه خون، مصرف بیش از حد مواد (overdose)، هدایت سوء مصرف کنندگان به سمت درمان نگهدارنده با متادون (MMT) از نوع قرص یا شربت و ویزیت های روان پزشکی داخل زندان با گروه سوءمصرف کنندگان مواد فاقد HIV/AIDS برابر هستند. بنابراین به نظر می رسد بر خلاف نتایج حاصله از گروه سوءمصرف کنندگان مواد فاقد HIV/AIDS، علت عمده ی رابطه ی ضعیف بین طول مدت حبس و علایم روانی به ویژه عدم معنی داری آن با شاخص GSI در گروه سوء مصرف کنندگان مواد مبتلا به HIV/AIDS، توجه و پیگیری مستمر به نیازهای آنان چه در داخل زندان و چه در بیرون از زندان (وجود خدمات مرکز مشاوره بیماری های رفتاری و سایر حمایت های غیر دولتی) باشد.

همچنین معادلات پیش بینی شدت ناراحتی روانی از روی طول مدت حبس نشانگر معنی داری و نیرومندی این رابطه در گروه سوءمصرف کنندگان مواد فاقد HIV/AIDS بود، در حالی که معادله پیش بینی در گروه سوءمصرف کنندگان مواد واجد HIV/AIDS معنی دار به دست نیامد (نمودار ۱). همسو با این نتایج، McNiel و همکاران دریافتند طول مدت حبس با وقوع همزمان چند اختلال روانی و اختلالات مرتبط با مصرف مواد در افراد بی خانمان رابطه دارد (۱۸). Piselli و همکاران نیز دریافتند بازداشت شدگانی که به طور همزمان دارای چند اختلال روانی هستند نسبت به سایر گروه های مورد مطالعه (افراد) که فقط سوءمصرف مواد یا فقط یک اختلال روانی دارند یا این که مبتلا به هیچ اختلال روانی نیستند) طول مدت حبس بیشتری را تجربه می کنند (۸). Schnittker و همکاران نیز یک رابطه غیرخطی را بین سابقه حبس و اختلالات روانی گزارش نمودند؛ بدین نحو که فراتر از ۵ سال بین این دو رابطه ای نیست، اما در طول مدت حبس کمتر از ۵ سال با اختلالات روانی رابطه دارد. آنها در توجیه این یافته مطرح نمودند که زندانیان با سابقه حبس بالاتر احتمالاً مقابله بهتری با وقوع اختلالات روانی می کنند (۶).

نتایج جدول ۳ در ارتباط با نقش زندانی شدن و ابتلا به HIV/AIDS حاکی از آن بود که هر یک از این عوامل به تنهایی بر برخی از علایم مرضی، به ویژه بر شاخص شدت ناراحتی روانی (GSI) سوءمصرف کنندگان مواد تأثیرگذار است؛ بدین معنی که سوءمصرف کنندگان مواد دارای سابقه حبس علایم مرضی بیشتری را تجربه می کنند. این یافته با نتایج Goyal و همکاران (۱۳)، Piselli و همکاران (۸)، Bulter و همکاران (۱۴)، Gunter و همکاران (۴) و McNiel و همکاران (۱۸) در یک راستا قرار دارد. در این مورد به نظر می رسد سطوح مختلف فشار روانی در دوران حبس، احساس باخت و شکست ناشی از محکومیت در دادگاه، محرومیت های مضاعفی که دوران حبس می تواند به ویژه برای سوءمصرف کنندگان مواد ایجاد کند (نظیر چالش اساسی تهیه و مصرف مواد و مواجهه با عواقب کیفری آن) و نیز مشکلات احتمالی این افراد پس از گذراندن دوران حبس و چالش های ورود مجدد آنها به جامعه با شدت ناراحتی روانی در ارتباط باشد. در این میان Schnittker و همکاران حتی پا را از این رابطه فراتر گذاشته و اظهار نمودند برخی از شایع ترین

اختلالات روانی در میان کسانی که سابقه حبس دارند در دوران کودکی و نوجوانی بروز یافته و بنابراین پیش از زندانی شدن نیز می‌تواند وجود داشته باشد (۶). البته علاوه بر تأثیری که زندانی شدن بر شدت علائم اختلالات روانی می‌گذارد، می‌توان به شیوه دیگری به این رابطه نگرست؛ برای مثال Junginger و همکاران نشان دادند که بیماری روانی می‌تواند به طور خاصی با برخی از رفتارها همراه باشد که منجر به حبس شود. آن‌ها دریافتند که سوءمصرف مواد بیش از سایر اختلالات روانی می‌تواند سبب رفتارهای مجرمانه گردد (۴۱).

نتایج جدول ۳ هم‌چنین نشان داد سوءمصرف‌کنندگان مواد دارای تشخیص HIV/AIDS علائم آسیب‌شناسی روانی بیشتری را گزارش می‌کنند. در توجیه این یافته می‌توان گفت به مجرد مثبت شدن آزمایش اولیه و آشکار شدن اولین نشانه‌های مرتبط با HIV/AIDS نیمرخ روانی بیمار نیز ممکن است در جهت سازش‌ناایستگی (maladjustment) میل کند. رفتارهای اجتنابی دوستان، همسر و اعضای خانواده می‌تواند سبب بروز واکنش‌های افسردگی شدید گردد. علاوه بر آن احساس پروراندن یک عامل سرایت در بدن باعث می‌شود بیمار مبتلا به HIV خود را فردی رانده شده و مطرود تلقی کند. به دلیل پیش‌داوری نسبت به این افراد و ترس از سرایت بیماری، این افراد در موارد انتخاب مسکن، شغل، مراقبت‌های بهداشتی و حمایت عمومی مورد تبعیض قرار می‌گیرند. ترس غیر منطقی و واکنش منفی اجتماع از مشکلاتی است که بیماران و خانواده‌ها و گروه‌های حمایت‌کننده آنان هم‌چنان با آن مواجه هستند (۲۷). نتایج مطالعات پیشین نیز همسو با پژوهش حاضر به طیف قابل ملاحظه‌ای از ابعاد آسیب‌شناسی روانی در این بیماران از جمله اختلالات خلقی و اضطرابی، PTSD، روان‌پریشی، افکار خودکشی و نیز همزمانی چند اختلال روانی با یکدیگر به ویژه اختلالات مصرف مواد اشاره کرده‌اند (۴۳-۴۲، ۲۲-۲۱، ۱۹، ۱۰). علاوه بر آن مبتلایان به HIV ممکن است پیش از ابتلا به ویروس عامل ایدز دچار پاره‌ای از اختلالات روانی باشند که این اختلالات به نوبه خود می‌تواند مستعدکننده و زمینه‌ساز ابتلا به HIV در فرد باشد. در همین زمینه پژوهش Baillargeon و همکاران نشان داد که اختلالات افسردگی اساسی، دیس تایمیا (dysthymia)، اختلال دوقطبی، اسکیزوفرنی، اختلال اسکیزوفرنی عاطفی و اختلال

روان‌پریشی غیراسکیزوفرنیک که می‌توانند در طبقه اختلالات مزمن روانی قرار بگیرند، در بیماران مبتلا به HIV شیوع بیشتری دارد (۴۴). هم‌چنین یافته‌های Atkinson و همکاران بیانگر آن بود که مبتلایان به HIV مثبت در برابر افرادی که این تشخیص را ندارند فراوانی بیشتری از افسردگی اساسی را در طول عمر خود گزارش می‌کنند و شروع این اختلال در یک سوم موارد پیش از تاریخ آلودگی آن‌ها به HIV بوده است. گروه HIV مثبت هم‌چنین نسبت به گروه مقابل میزان بالاتری از تشخیص مصرف مواد را در طول عمر خود نشان می‌دادند (۴۵). در نهایت Koutsilieri و همکاران نیز خاطر نشان ساختند که سوء مصرف مواد، پیشروی آنسفالوپاتی (encephalopathy) را شدت می‌بخشد. این مواد ابتدائاً گذرگاه‌های دوپامینی مزوکورتیکال/مزلیمبیک (mesocortical/mesolimbic dopaminergic pathways) را کنش‌ور ساخته و آنگاه می‌تواند سبب روان‌پریشی گردد که در حقیقت ممکن است از اسکیزوفرنیا غیرقابل تشخیص باشد (۴۶).

آخرین یافته از جدول ۳ در مورد اثر تعاملی زندانی شدن و ابتلا به HIV/AIDS بر علائم اختلالات روانی با توجه نمودارهای ۱ و ۲ مبین آن بود که اگرچه سوءمصرف‌کنندگان مواد مبتلا به HIV/AIDS بدون سابقه حبس، سطوح افسردگی بیشتری داشتند اما سوءمصرف‌کنندگان مواد مبتلا به HIV/AIDS دارای سابقه حبس از تعداد یا گستره نشانگان روانی بیشتری رنج می‌بردند. همه این نتایج درحالی به دست آمد که دو گروه مورد مطالعه از نظر متغیرهای مخدوش‌کننده احتمالی نظیر سن، جنسیت، وضعیت تأهل، سطح تحصیلات و محل سکونت (شهری یا روستایی) و طول دوره درمان نگهدارنده با متادون (MMT) هم‌تا شده بودند. با این حال محدودیت‌هایی بر این مطالعه حاکم است؛ طرح پژوهشی مورد-شاهد ما را قادر نمی‌سازد به تعیین علت شروع علائم اختلالات روانی بر حسب زندانی شدن و ابتلا به HIV/AIDS بپردازیم و تنها پیشنهاد می‌کند که علائم مرضی در گروه‌های با و بدون سابقه حبس و ابتلا به HIV/AIDS متفاوت است. هم‌چنین اگر تنها بر عوامل فوق تأکید کنیم، ممکن است تأثیر مشکلات مزاجی (temperamental) و اختلالات شخصیت، سابقه مشکلات دوران کودکی و محدودیت‌ها و تبعیض‌های اجتماعی و

در مراکز مشاوره بیمارهای رفتاری و مداخلات تأدیبی در زندانی‌های کشور را مختل نماید. از این رو درمان و کاستن از شدت ناراحتی روانی سوء مصرف‌کنندگان مواد اهمیت زیربنایی دارد.

تشکر و قدردانی

این طرح با حمایت مالی معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی گیلان به شماره قرار داد ۱۰۶۱۷/۳۳۲/۳/پ، مصوب در تاریخ ۸۹/۳/۱۸ انجام شده است. بدین وسیله از شورای محترم پژوهش این دانشگاه و آقای دکتر طوسی سرپرست کلینیک مشاوره بیماری‌های رفتاری شهرستان رشت، خانم دکتر توکلی‌فرد کارشناس امور پیشگیری سازمان بهزیستی استان گیلان و خانم ندائی روان‌شناس بالینی مرکز DIC محله معلولین رشت، که صمیمانه ما را در اجرای این پژوهش یاری نمودند، سپاسگزاری می‌گردد. منافع شخصی نویسندگان با نتایج این طرح ارتباطی نداشته است.

ماهیت درهم بافته‌ی این عوامل که بر علائم مرضی مؤثر است، از نظر مخفی بماند. در این پژوهش افرادی ارزیابی شدند که سابقه زندانی شدن داشتند و یا به تازگی از حبس آزاد شده بودند و در مراکز کلینیک مشاوره بیماری‌های رفتاری و ترک اعتیاد تحت درمان بودند، بنابراین نتایج ممکن است به افرادی که داخل زندان، حبس هستند تعمیم‌پذیر نباشد. در نهایت اندک بودن تعداد نمونه زنان در جامعه آماری استان گیلان قصد این مطالعه را برای مقایسه هر گونه تفاوت‌های جنسیتی از نظر ابعاد مختلف آسیب‌شناسی روانی ناممکن می‌ساخت.

در مجموع هرچند در زندان‌ها و کلینیک‌های مشاوره بیماری‌های رفتاری امکاناتی برای پیشگیری و کاهش ریسک انتقال HIV و درمان اختلالات روان‌پزشکی و سوءمصرف مواد وجود دارد اما ضروری است یک فرایند درمانی نظام‌دار که قابلیت پیگیری و ارزشیابی مستمر جهت کاهش شدت ناراحتی روانی سوءمصرف‌کنندگان مواد را دارد، طراحی گردیده و هماهنگی بین مراکز درمانی و تأدیبی نظیر زندان‌ها مورد بازتعریف قرار گیرد. در اینجا باید متذکر شد که ابتلا به اختلالات روانی به تنهایی سبب حبس و آلودگی به HIV نخواهد شد اما قادر است جریان ثمربخش مداخلات درمانی

References

1. RachBeisel J, Scott J, Dixon L. Co-occurring severe mental illness and substance use disorders: a review of recent research. *Psychiatr Serv* 1999;50: 1427-34.
2. Cuffel BJ. Co-morbid substance use disorder: prevalence, patterns of use, and course. *New Dir Ment Health Serv* 1996;70: 93-106.
3. Swofford CD, Kasckow JW, Scheller-Gilkey G, Inderbitzin LB. Substance use: a powerful predictor of relapse in schizophrenia. *Schizophr Res* 1996;20: 145 - 51.
4. Gunter TD, Arndt S, Wenman G, Allen J, Loveless P, Sieleni B, Black DW. Frequency of mental and addictive disorders among 320 men and women entering the Iowa prison system: use of the MINI-Plus. *J Am Acad Psychiatry Law* 2008; 36(1):27-34.
5. Værøy H. Depression, anxiety, and history of substance abuse among Norwegian inmates in preventive detention: reasons to worry? *BMC Psychiatry* 2011; 10;11:40.
6. Schnittker J, Massoglia M, Uggen C. Out and down: incarceration and psychiatric disorders. *J Health Soc Behav* 2012;53(4):448-64.
7. Mukku VK, Benson TG, Alam F, Richie WD, Bailey RK. Overview of substance use disorders and incarceration of african american males. *Front Psychiatry* 2012; 3:98.
8. Piselli M, Elisei S, Murgia N, Quartesan R, Abram KM. Co-occurring psychiatric and substance use disorders among male detainees in Italy. *Int J Law Psychiatry* 2009;32(2):101-7.
9. Prince JD, Walkup J, Akincigil A, Amin S, Crystal S. Serious Mental Illness and Risk of New HIV/AIDS Diagnoses: An Analysis of Medicaid Beneficiaries in Eight States. *Psychiatr Serv* 2012; 63(10):1032-8.

10. Zahari MM, Hwan Bae W, Zainal NZ, Habil H, Kamarulzaman A, Altice FL. Psychiatric and substance abuse comorbidity among HIV seropositive and HIV seronegative prisoners in Malaysia. *Am J Drug Alcohol Abuse* 2010;36(1):31-8.
11. Teplin LA, Elkington KS, McClelland GM, Abram KM, Mericle AA, Washburn JJ. Major mental disorders, substance use disorders, comorbidity, and HIV-AIDS risk behaviors in juvenile detainees. *Psychiatr Serv* 2005;56(7):823-8.
12. Elkington KS, Bauermeister JA, Zimmerman MA. Psychological distress, substance use, and HIV/STI risk behaviors among youth. *J Youth Adolesc* 2010;39(5):514-27.
13. Goyal SK, Singh P, Gargi PD, Goyal S, Garg A. Psychiatric morbidity in prisoners. *Indian J Psychiatry*. 2011;53(3):253-7.
14. Bulten E, Nijman H, van der Staak C. Psychiatric disorders and personality characteristics of prisoners at regular prison wards. *Int J Law Psychiatry* 2009;32(2):115-9.
15. Coid J. How many psychiatric patients in prison? *Br J Psychiatry* 1984;145:78-86.
16. Anderson HS, Sestoft D, Lillebaek T, Gabrielsen G, Hemmingsen R, Kramp P. A longitudinal study of prisoners on remand: Psychiatric prevalence, incidence and psychopathology in solitary vs non-solitary confinement. *Acta Psychiatr Scand* 2000; 102:19-25.
17. Fazel S, Danesh J. Serious mental disorders in 23 000 prisoners: a systematic review of 62 surveys. *Lancet* 2002; 359: 545-50.
18. McNiel DE, Binder RL, Robinson JC. Incarceration associated with homelessness, mental disorder, and co-occurring substance abuse. *Psychiatr Serv* 2005;56(7):840-6.
19. Jin C, Zhao G, Zhang F, Feng L, Wu N. The psychological status of HIV-positive people and their psychosocial experiences in eastern China. *HIV Med* 2010;11(4):253-9.
20. Galindo GR. A Loss of Moral Experience: Understanding HIV-Related Stigma in the New York City House and Ball Community. *Am J Public Health* 2013;103(2):293-9.
21. Altice FL, Kamarulzaman A, Soriano VV, Schechter M, Friedland GH. Treatment of medical, psychiatric, and substance-use comorbidities in people infected with HIV who use drugs. *Lancet* 2010; 376(9738):367-87.
22. Lu SH, Tang XP, Deng XL, Chen WL, Hu RX. Relationship between psychological distress and T lymphocyte in HIV/AIDS patients. *Zhonghua Shi Yan He Lin Chuang Bing Du Xue Za Zhi* 2009;23(1):23-5.
23. Prince JD, Walkup J, Akincigil A, Amin S, Crystal S. Serious mental illness and risk of new HIV/AIDS diagnoses: An analysis of Medicaid beneficiaries in eight states. *Psychiatr Serv* 2012; 63(10):1032-8.
24. Center for Disease Control. Recent statistics on HIV/ AIDS in Iran. Tehran: Ministry of Health and Medical Education 2012: 1 – 6.
25. Jame jam news. 50 percent of country prisoners are opiates convicts. [15 July 2012], news number 100817306319 [online]. Available from: <http://jamejamonline.ir/newstext.aspx?newsnum=100817306319>
26. Machin D, Campbell M, Fayers, P, Pinol A. Sample Size Tables for Clinical Studies. 2nd ed. Oxford; Blackwell Science ; 1997:P: 24-25
27. Muma RD, Lyons BA, Borucki M J, Pollard RB. HIV Manual for Health Care Professionals. 2nd ed. Stamford, CT: The University of Michigan: Appleton & Lange; 1997.
28. Derogatis LR, Lipman RS, Covi L. SCL-90: An outpatient psychiatric rating scale-preliminary report. *Psychopharmacol Bull* 1973; 9(1):13-28.
29. Derogatis LR, Rickels K, Rock AF. The SCL-90 and the MMPI: a step in the validation of a new self-report scale. *Br J Psychiatry* 1976; 128:280-9.
30. Groth-Marnat G. Handbook of psychological assessment. 5th ed. New Jersey: John Wiley & Sons; 2009.
31. Derogatis LR. Misuse of the symptom checklist 90. *Arch Gen Psychiatry* 1983; 40(10):1152-3.
32. Bagheri Yazdi SA, Bolhari J, Shah Mohammadi D. Epidemiology of mental disorders in sub rural areas of Meybod in Yazd state. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology* 1992; 1: 32-42. [In Persian].
33. Hedayati-Moghaddam MR, Eftekharzadeh Mashhadi I, Zibae R, Hosseinpour AM, Fathi-Moghaddam F, Bidkhor H. Assessment of Psychiatric Symptoms Using SCL-90-R among HIV/AIDS Individuals in Razavi Khorasan Province, Iran. *Iran Red Crescent Med J* 2011; 13(1):58-9.
34. Latas M, Kostic M, Glomazic O. Psychopathological features in somatic asymptomatic HIV positive patients. 18th European Congress of Psychiatry. *European Psychiatry* 2010; 25(Suppl 1): 494.
35. Nnadi CU, Better W, Tate K, Herning RI, and Cadet JL. Contribution of substance abuse and HIV infection to psychiatric distress in an inner-city African-American population. *J Natl Med Assoc* 2002; 94(5): 336-43.

36. Mohseni A. Administration of SCL 90 Scale for Depressive Disorders Among Self – Reffered Treatment – Seeking Drug Abusers in Tehran. *Etiyad pazhuhi* 2003; 1: 13-32. [in Persian]
37. Ghaffari Nejad A, Ziaadini H, Banazadeh N. Comparative Evaluation of Psychiatric Disorders in Opium and Heroin Dependent Patients. *Addict Health*. 2009 ; 1(1): 20–3.
38. Zahiroddin AR , Seyfollahi M , Iranpour Ch . Surveying the frequency of mental disorders among substance users referred to two centers in Tehran. *Pejouhesh* 2007; 31 (3) :273-8. [In Persian].
39. Villagr  Lanza P, González Menéndez A, Fernández García P, Casares MJ, Martín Martín JL, Rodríguez Lamelas F. Addictive, criminal and psychopathological profile of a sample of women in prison. *Adicciones* 2011;23(3):219-26.
40. Habibpoor K, Safari R. comprehensive manual for using SPSS in survey researches. Tehran: looyeh & motefakkeran publication; 2010. P 565
41. Junginger J, Claypoole K, Laygo R, Crisanti A. Effects of serious mental illness and substance abuse on criminal offenses. *Psychiatr Serv* 2006;57(6):879-82.
42. Nebhinani N, Mattoo SK, Wanchu A. Psychiatric morbidity in HIV-positive subjects: a study from India. *J Psychosom Res* 2011;70(5):449-54.
43. Adewuya AO, Afolabi MO, Ola BA, Ogundele OA, Ajibare AO, Oladipo BF. Psychiatric disorders among the HIV-positive population in Nigeria: a control study. *J Psychosom Res* 2007;63(2):203-6.
44. Baillargeon J, Ducate S, Pulvino J, Bradshaw P, Murray O, Olvera R. The association of psychiatric disorders and HIV infection in the correctional setting. *Ann Epidemiol*. 2003;13(9):606-12.
45. Atkinson JH, Jin H, Shi C, Yu X, Duarte NA, Casey CY,...[et al]. Psychiatric context of human immunodeficiency virus infection among former plasma donors in rural China. *J Affect Disord* 2011;130(3):421-8.
46. Koutsilieri E, Scheller C, Sopper S, ter Meulen V, Riederer P. Psychiatric complications in human immunodeficiency virus infection. *J Neurovirol* 2002;8 (Suppl 2):129-33.

Role of incarceration length and HIV/AIDS infection on severity of psychopathological symptoms in substance abusers

Sajjad Rezaei¹, Sonbol Taramian², Moosa Kafie³,
Nahid Bazarganiyan⁴, Fatemeh Pooragha⁵

Original Article

Abstract

Aim and Background: This study aimed at studying the role of incarceration length and HIV/AIDS on severity of psychopathological symptoms in substance abusers.

Methods and Materials: In a cross sectional-retrospective study, 43 substance abusers with HIV/AIDS and 49 ones without HIV/AIDS were selected by available and consecutive sampling methods that were under Methadone Maintenance Therapy (MMT) in counseling clinics of behavioral diseases and addiction abandonment. All of them were evaluated respecting matched confounding variables via symptom check list-90-Revised (SCL-90-R). Results were analyzed by chi-square (χ^2), independent t-test, two-variable regression, multivariate analysis of covariance (MANCOVA).

Findings: Although the average of incarceration length was higher in substance abusers with HIV/AIDS, the prediction equations of psychological distress severity based on incarceration length indicated the significance and strength of this relationship in substance abusers without HIV/AIDS ($P=0.004$). However, this relationship was not significant in substance abusers with HIV/AIDS ($P=0.061$). The effect of history of incarceration and HIV/AIDS was significant on psychological distress severity in both groups ($P=0.001$, $P=0.049$, respectively). The interactive effect of each of these factors was not significant on psychological distress severity. While it was significant on depression levels and positive symptoms total (PST).

Conclusions: The higher incarceration length has more detrimental role on psychological distress severity in substance abusers without HIV/AIDS. Having both a history of incarceration and HIV/AIDS endangers the mental health of substance abusers. Meanwhile, although substance abusers with HIV/AIDS without incarceration history had higher levels of depression, substance abusers with HIV/AIDS with history of incarceration suffered more from number or higher range of psychological symptoms.

Keywords: Perison, HIV/AIDS, Psychological Symptom, Substance Abuse.

Citation: Rezaei S, Taramian S, Kafie M, Bazarganiyan N, Pooragha F. **Role of incarceration length and HIV/AIDS infection on severity of psychopathological symptoms in substance abusers.** J Res Behave Sci 2015; 13(2): 226-241

Received: 18.02.2013

Accepted: 27.02.2014

1. Ph.D candidate in psychology, Department of Psychology, University of Isfahan, Isfahan, Iran (Corresponding Author) Email: Rezaei_psy@hotmail.com
2. Assistant Professor of Infectious Disease Department, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, Iran
3. Associate Professor in Department of Psychology, University of Guilan, Rasht, Iran
4. MA in psychology, Department of health, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, Iran
5. Ph.D candidate in Psychology, University of Semnan, Semnan, Iran